

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXII. — Wydana i rozesłana dnia 11. października 1895.

Treść: (№ 149—153.) 149. Dokument koncesyjny na kolej lokalną od Strambergu do Wierzowic. — 150. Obwieszczenie o statucie c. k. Stacji kontroli nad nasionami w Wiedniu. — 151. Obwieszczenie o ustanowieniu Urzędu podatkowego i sądowo-depozytowego w Maryańskich Łązniach w Czechach. — 152. Obwieszczenie o nadaniu koncesyi na małą kolej wązko-torową od Grazu do Föllinga, która utrzymywana być ma w ruchu zapomocą elektryczności. — 153. Rozporządzenie, dotyczące się przyłączenia części gminy miejscowej Mili w powiecie administracyjnym koprskim leżącej do obrębu policyi tryestyńskiej i zaprowadzenia tamże komisaryatu policyjnego powiatowego.

149.

Dokument koncesyjny z dnia 2. września 1895,

na kolej lokalną od Strambergu do Wierzowic.

**My Franciszek Józef Pierwszy,
z Bożej łaski Cesarz Austriacki;**

Król Apostolski Węgierski, Król Czeski, Dalmacki, Krocaki, Sławoński, Galicyjski, Lodomeryjski i Iliryski; Arcyksiążę Austriacki, Wielki Książę Krakowski, Książę Lotaryński, Salzburski, Styryjski, Karyntyjski, Kraiński, Bukowiński, Górno- i Dolno-Słaski; Wielki Książę Siedmiogrodzki; Margrabia Morawski; uksiążęcony Hrabia na Habsburgu i Tyrolu itd. itd. itd.

Gdy firma Lindheim i Sp. w Wiedniu podała prośbę o udzielenie jej koncesyi na wybudowanie i utrzymywanie w ruchu kolei lokalnej od Strambergu do Wierzowic, przeto ze względu na powszechną użyteczność tego przedsięwzięcia, widzimy się spowodowani nadać rzeczonemu koncesyonaryuszowi

koncesyą niniejszą na zasadzie ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238), jakoteż ustawy z dnia 31. grudnia 1894 (Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895), w sposób następujący:

§. 1.

Nadajemy koncesyonaryuszowi prawo wybudowania i utrzymywania w ruchu kolei żelaznej parowej, która wybudowana być ma jako lokalna ze szlakiem normalnym od stacji w Wierzowicach linii kojetyńsko-bielskiej uprzywilejowanej kolei północnej Cesarza Ferdynanda do stacji w Strambergu kolei lokalnej Studenka-Stramberg.

§. 2.

Kolei, na którą wydaje się niniejszy dokument koncesyjny, zapewnia się ulgi w artykule V ustawy z dnia 31. grudnia 1894 (Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895) przewidziane.

§. 3.

Koncesyonaryusz obowiązany jest rozpocząć budowę kolei żelaznej w §. 1 wzmiankowanej niezwłocznie, skończyć najpóźniej w przeciągu roku, licząc od dnia dzisiejszego, gotową kolej oddać na użytek publiczny i utrzymywać w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmią dotrzymania powyższego terminu budowy, dać ma koncesyonaryusz kaucyą w sumie 2000 złotych a to w papierach, w których wolno lokować pieniądze sieroce.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania, kaucya ta uznana być może za przepadłą.

§. 4.

Do wybudowania kolei koncesyonowanej nadaje się koncesyonaryuszowi prawo wyłączenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takież samo prawo nadane będzie koncesyonaryuszowi do wybudowania wszelkich kolei podjazdowych, gdyby Rząd ze względu na dobro publiczne uznał potrzebę wybudowania takich kolei.

§. 5.

We względzie budowy kolei koncesyonowanej i ruchu na niej zastosować się powinien koncesyonaryusz do osnowy niniejszego dokumentu koncesyjnego i do warunków koncesyjnych, które Ministerstwo handlu ustanowi, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, mianowicie do ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238) i Porządku ruchu kolei z dnia 16. listopada 1851 (Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852), tudzież do ustaw i rozporządzeń, które w przyszłości wydane być mogą. Pod względem ruchu pozwala się odstąpić od środków bezpieczeństwa i przepisów ruchu, ustanowionych w Porządku ruchu kolei żelaznych i w odnośnych postanowieniach dodatkowych, o ile ze względu na szczególne stosunki obrotu i ruchu a w szczególności ze względu na zmniejszenie chyżości największej, Ministerstwo handlu uzna to za możebne, a natomiast trzymać się należy osobnych przepisów ruchu, które w tej mierze wyda Ministerstwo handlu.

§. 6.

Nadaje się koncesyonaryuszowi prawo utworzenia za osobnem zezwoleniem Rządu i pod warunkami, które on ustanowi, Spółki akcyjnej, która wnijść ma we wszystkie prawa i obowiązki koncesyonaryusza.

Emisya obligacyj pierwszorzędných jest wzbrowiona.

Cyfra kapitału zakładowego rzeczywistego jakoteż imiennego podlega zatwierdzeniu Rządu.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz kosztów na sporządzenie projektu, budowę i urządzenie kolei, jakoteż kosztów sprawienia parku

kolejowego i uposażenia funduszu zasobnego w sumie, którą Rząd ustanowi, rzeczywiście wyłożonych i należyte udowodnionych, tudzież odsetek interkalarnych rzeczywiście zapłaconych w okresie budowy i straty na kursie rzeczywiście poniesionej przy gromadzeniu kapitału, żadne wydatki jakiegobądź rodzaju nie mogą być liczone.

Gdyby po wybudowaniu kolei jeszcze jakie nowe budowle wystawione lub urządzenia ruchu pomnożone być miały, koszta przez to poniesione mogą być doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli Rząd pozwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli koszta będą należyte wykazane.

Cały kapitał zakładowy umorzony być ma w okresie koncesyjnym według planu amortyzacyi przez Rząd zatwierdzonego.

Statut Spółki jakoteż formularze akcyj, które mają być wypuszczone, podlegają zatwierdzeniu Rządu.

§. 7.

Transporty wojskowe przewożone być muszą po cenach taryfowych znizonych. Taryfę wojskową stosuje się do przewozu osób i rzeczy według postanowień, które tak w tej mierze jak i względem ulg dla podróżujących wojskowych kiedykolwiek na austryackich kolejach rządowych obowiązywać będą.

Postanowienia te stosowane będą także do Obrony krajowej i Pospolitego ruszenia obu połów monarchii, do strzelców krajowych tyrolskich, i żandarmeryi a to nie tylko gdy podróżują kosztem skarbu, lecz także gdy jadą po służbie o własnym koszcie na ćwiczenia wojskowe i zgromadzenia kontrolne.

Koncesyonaryusz zobowiązuje się przystąpić także do zawartej przez spółki kolei austryackich umowy względem zakupienia i utrzymywania w pogotowiu środków do transportów wojskowych, pomagania sobie nawzajem służbą i swojemi parkami w razie przewożenia większych transportów wojskowych, do przepisów dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakie będą kiedykolwiek obowiązywały, jakoteż do umowy dodatkowej o przewożeniu na rachunek skarbu wojskowego obłożnie chorych i rannych, która weszła w wykonanie od dnia 1. czerwca 1871.

Przepis tyczący się przewożenia transportów wojskowych kolejami żelaznymi, który kiedykolwiek będzie obowiązywał, tudzież przepisy dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakie będą kiedykolwiek obowiązywały, nabywają dla koncesyonaryusza mocy obowiązującej od dnia otwarcia ruchu na kolei koncesyonowanej. Przepisy rzeczzonego rodzaju, które dopiero po tym terminie zostaną wydane i nie będą

ogłoszone w Dzienniku ustaw państwa, staną się dla koncesyonaryusza obowiązującymi wtedy, gdy zostaną mu urzędownie podane do wiadomości.

Zobowiązania te ciążą na koncesyonaryuszu tylko o tyle, o ile będzie możliwym dopełnienie ich na kolei drugorzędnej a w skutek tego zbudowanej, urządzonej i eksploatowanej z dozwoleńmi ułatwieniami.

Koncesyonaryusz zobowiązuje się przy obsadzeniu posad mieć wzgląd na wysłużonych podoficerów armii, marynarki wojennej i obrony krajowej w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 60).

§. 8.

O ile podobne zniżenia, jakie w §. 7 dla transportów wojskowych są przepisane, mają być udzielane także korpusom straży cywilnej (Straży bezpieczeństwa, Straży skarbowej itp.) lub innym organom publicznym, postanowione będzie w warunkach koncesyjnych.

§. 9.

Koncesyą nadaje się z obroną przeciw zakładowaniu nowych kolei w myśl §fu 9go, lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne na lat dziewięćdziesiąt (90), licząc od dnia dzisiejszego, a po upływie tego czasu utraci ona moc swoje.

Rząd może także wyrzec unieważnienie koncesyi przed upływem przerweczonego czasu, gdyby określone w §fie 3cim zobowiązania pod względem rozpoczęcia i skończenia budowy, tudzież otwarcia ruchu nie były dopełnione, o ile przekroczenie terminu nie da się usprawiedliwić w myśl §u 11go, lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne.

§. 10.

Wyjąwszy przypadek wyraźnego zezwolenia Rządu, koncesyonaryusz nie jest upoważniony do odstąpienia trzecim osobom utrzymywania ruchu na kolei koncesyonowanej.

Rząd zastrzega sobie prawo objęcia ruchu na kolei koncesyonowanej i utrzymywania go aż do upływu okresu koncesyjnego na rachunek koncesyonaryusza mianowicie w tym przypadku, gdyby kolej ta została bezpośrednio połączona z jedną z tych kolei, na których ruch utrzymuje Rząd.

W przypadku takim koncesyonaryusz ma zwracać Rządowi koszta z powodu utrzymywania ruchu rzeczywiście ponoszone lub według okoliczności ryczałtowo oznaczone.

Zresztą warunki tego utrzymywania ruchu przepisane będą w kontrakcie, który Rząd zawrze z koncesyonaryuszem.

§. 11.

Koncesyonaryusz obowiązany jest pod warunkami i zastrzeżeniami w artykule XII ustawy z dnia 31. grudnia 1894 (Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895) podanemi dozwolić Rządowi na jego żądanie każdego czasu współużywania kolei do obrotu między kolejami już istniejącymi lub dopiero w przyszłości powstać mającymi, na których Rząd ruch utrzymuje, w taki sposób, że Rząd będzie mógł z prawem ustanawiania taryf przesyłać lub pozwolić przesyłać tak całe pociągi jak i pojedyncze wozy koleją współużywaną lub niektórymi jej częściami, za opłatą stosownego wynagrodzenia.

§. 12.

Rząd zastrzega sobie prawo odkupienia kolei koncesyonowanej po jej wybudowaniu i otwarciu na niej ruchu kiedykolwiek, pod następującymi warunkami:

1. Dla oznaczenia ceny odkupu policzone będą czyste dochody roczne przedsiębiorstwa w ciągu ostatnich zamkniętych lat siedmiu przed chwilą odkupu a z nich strącone będą czyste dochody dwóch lat najniepomyślniejszych i obliczony będzie średni dochód czysty pozostałych lat pięciu.

Gdyby kolej miała być odkupiona przed upływem siódmego roku ruchu od otwarcia kolei, cenę kupna obliczyć należy podług średniego czystego dochodu z dwóch najpomyślniejszych lat ruchu przed odkupieniem.

2. Gdyby średni dochód czysty, w myśl postanowień ustępu 1. obliczony, nie wynosił najmniej takiej kwoty rocznej, któraby wyrównywała racie rocznej potrzebnej do oprocentowania po cztery od sta kapitału akcyjnego przez Rząd zatwierdzonego i do umorzenia go w ciągu całego okresu koncesyjnego, natenczas kwota roczna, powyżej oznaczona, uważana będzie za dochód czysty, mający służyć za podstawę do wymierzenia ceny odkupu.

3. Wynagrodzenie, które ma być zapłacone, będzie polegało na tem, że w ciągu pozostałych lat okresu koncesyjnego płacić się będzie koncesyonaryuszowi dochód średni w myśl ustępu 1go oznaczony a względnie, o ileby zachodził przypadek w ustępie 2gim przewidziany, sumę roczną tamże wzmiankowaną, na oprocentowanie i umorzenie kapitału akcyjnego potrzebną a to w ratach półrocznych z dołu dnia 30. czerwca i 31. grudnia każdego roku płatnych.

4. Rząd zastrzega sobie, że wolno mu będzie w każdym czasie zamiast niepłatnych jeszcze rat rocznych, zapłacić kapitał wyrównywający sumie rat według postanowień ustępu 3go półrocznie płacić się mających, zdyskontowanej przez potrącenie odsetek od odsetek po cztery od sta na rok.

Gdyby Rząd zamierzał w taki sposób spłacić kapitał, wolno mu będzie użyć do tego podług własnego wyboru gotówki lub obligacyi długu państwa. Obligacye długu państwa liczone będą po kursie średnim, jaki obligacye rządowe tego samego rodzaju, notowane urzędownie na giełdzie wiedeńskiej, będą miały w ciągu półroczu bezpośrednio poprzedzającego.

5. Przez odkupienie kolei i od dnia tego odkupienia wchodzi państwo za wypłatą ceny odkupu bez dalszego wynagrodzenia w posiadanie wolne od ciężarów i używanie kolei niniejszem koncesyjonowanej ze wszystkimi do niej należąciami ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także park wozowy i zapasy materiałów, jakoteż fundusze obrotowe i zasobne z kapitału zakładowego utworzone, o ileby te ostatnie za zezwoleniem Rządu nie były już użyte stosownie do swego przeznaczenia.

§. 13.

Gdy koncesya utraci moc swoją i od tego dnia, w którym to nastąpi, wchodzi państwo bez wynagrodzenia w wolne od ciężarów posiadanie i używanie kolei koncesyjonowanej i wszystkich ruchomych i nieruchomych przynależności, licząc tu także park wozowy i zapasy materiałów, jakoteż fundusze obrotowe i zasobne z kapitału zakładowego utworzone, w rozmiarze wzmiankowanym w §. 12, ustęp ostatni.

Tak wtedy gdy koncesya moc swoją straci, jak i w razie odkupienia kolei (§. 12), zatrzyma koncesyonaryusz na własność fundusz zasobny, utworzony z własnych dochodów przedsiębiorstwa i należące się mu aktywa, tudzież te osobne zakłady i budynki z własnego majątku wzniesione lub nabyte, do których zbudowania lub nabycia Rząd upoważnił koncesyonaryusza z tym wyraźnym dodatkiem, że nie mają stanowić przynależności kolejowej.

§. 14.

Rząd ma prawo przekonywać się, czy budowa kolei i jej urządzenia ruchu są we wszystkich częściach wykonane odpowiednio celowi i trwale, tudzież zarządzić, żeby wadom w tym względzie zapobieżono lub takowe usunięto.

Rząd ma także prawo wglądania w zarząd przez wydelegowanego do tego urzędnika, a w szczególności nadzorowania w wszelki sposób, jaki uzna za stosowny, aby budowę wykonano zgodnie z projektem i kontraktami i wydelegowania do nadzoru nad tem urzędników na koszt koncesyonaryusza.

W razie utworzenia się Spółki akcyjnej, komisarz przez Rząd ustanowiony będzie miał także prawo bywania na posiedzeniach Rady zawiadowczej lub innej reprezentacyi, przedstawiającej dyrekeyą Spółki, jakoteż na walnych zgromadzeniach ile razy uzna to za potrzebne, i zawieszania wszelkich takich uchwał lub zarządzeń, któreby się ustawom, koncesyi lub statutowi Spółki sprzeciwiały albo były szkodliwe publicznemu dobru; w przypadku jednak takim komisarz winien rzecz przedstawić natychmiast Ministerstwu handlu do decyzyi, która wydana być ma niezwłocznie i będzie dla Spółki obowiązująca.

§. 15.

Nadto zastrzega sobie Rząd prawo, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia dopuszczono się ponownie naruszenia lub zaniedbania obowiązków, w dokumencie koncesyjnym, warunkach koncesyjnych lub ustawami przepisanych, będzie temu zapobiegał środkami odpowiadającymi ustawom, a według okoliczności unieważni koncesyą jeszcze przed upływem czasu, na który została nadana.

Ostrzegając surowo, aby nikt nie czynił nic przeciwnego postanowieniom koncesyi niniejszej i nadając koncesyonaryuszowi prawo uciekania się do Naszych Sądów w sprawach o wynagrodzenie udowodnionej szkody, rozkazujemy wyraźnie wszystkim Władzom, do których to należy, aby nad koncesyą i wszystkimi postanowieniami w niej zawartymi, ściśle i troskliwie czuwały.

W dowód czego wydajemy niniejszy list, pod Naszą większą pieczęcią, w Naszem głównym i rezydencyjnym mieście Wiedniu, dnia drugiego miesiąca września w roku zbawienia tysiąc ośmset dziewięćdziesiątym piątym, Naszego panowania czterdziestym siódmym.

Franciszek Józef r. w.

Kielmansegg r. w.

Böhm r. w.

Wittek r. w.

150.**Obwieszczenie Ministerstwa rolnictwa z dnia 29. września 1895,****o statucie c. k. Stacji kontroli nad nasionami w Wiedniu.**

Jego c. i k. Apostolska Mość Najwyższem postanowieniem z dnia 26. września b. r. raczył najmilościwiej zatwierdzić zamieszczony poniżej statut Stacji kontroli nad nasionami c. k. Towarzystwa rolniczego w Wiedniu, przechodzącej pod zarząd państwa.

Blumfeld r. w.

S t a t u t**c. k. Stacji kontroli nad nasionami w Wiedniu (Stacji doświadczalnej rolniczo-botanicznej w Wiedniu).****§. 1.**

Do zadań c. k. Stacji kontroli nad nasionami (Stacji doświadczalnej rolniczo-botanicznej) należą następujące czynności:

Wykonywanie badań ściśle naukowych w zakresie produkcji roślinnej z szczególnym względem na kulturę nasion i uprawę roślin pastewnych, następnie rozpoznawania i dochodzenia (analizy) będące w bezpośrednim związku z praktyką rolniczą w ogólności a w szczególności z kulturą nasion i uprawą roślin pastewnych, mianowicie zaś badanie wszelkich chorób jakie się tam pojawiają, tudzież rozpoznawanie i kontrolowanie rozmaitych nasion i rodzajów paszy, jakoteż wykonywanie rozpoznawania analitycznych, fizjologicznych i mikroskopicznych na polecenie Ministerstwa rolnictwa lub na żądanie Władz, stowarzyszeń i osób prywatnych, nadto, rozpowszechnianie słowem i piśmem wyników badań swoich, uprawianie rolników i producentów nasion, udzielanie rad i objaśnień interesantom rolniczym, wreszcie informacye zawodowe dla Ministerstwa rolnictwa i dla innych Władz podług wskazówek ogólnych, które rzeczono Ministerstwo wyda.

§. 2.

Poczet osobowy Stacji kontroli nad nasionami składa się z dyrektora, który jest zwierzchnikiem zakładu, tudzież z odpowiedniej ilości pomocników, to jest adjunktów, aspirantów (pomocników naukowych) i laborantów.

Dyrektor należy do VI. klasy stopnia służbowego i zostaje pod względem stopnia płac i roszczeń

do emerytury na równi z profesorami zwyczajnymi Szkoły głównej ziemiaństwa w Wiedniu.

Adjunkci należą do IX. klasy stopnia służbowego, aspiranci zaś pobierają adjutum jużto po 500, jużteż po 600 zł. rocznie i można odebrać od nich przysięgę po jednorocznej całkiem zadawalniającej praktyce próbnej, która będzie im wliczana w czas służby do wymiaru emerytury policzalny.

Laboranci pobierają po 400 zł. rocznej płacy i ustawowy dodatek służbowy.

Dyrektora mianuje Najjaśniejszy Pan na wniosek Ministerstwa rolnictwa, adjunktów, aspirantów i laborantów, Ministerstwo rolnictwa.

Ministerstwo rolnictwa może upoważnić dyrekcją do przyjmowania wclontaryuszów, którzy wyznaczone im prace wykonywają bez wynagrodzenia i nie zostają ze Stacją w żadnym stosunku służbowym, jakoteż do wyznaczania interesentów zawodowym, chcącym wykonać jakieś prace lub ćwiczyć się dla wprawy, miejsc do pracy, sprzętów i materiałów zakładowych za ustanowioną opłatą.

§. 3.

Obowiązki i prawa grona osobowego Stacji kontroli nad nasionami przepisane będą w osobnej instrukcyi.

§. 4.

Opłaty, które Stacja kontroli nad nasionami pobierać ma za wykonane prace, jakoteż za używanie miejsc do pracy (§. 2), przepisane będą w osobnej taryfie.

§. 5.

Stacja ma prawo wydawać dokumenty co do rzeczywistego wyniku rozpoznań i dochodzeń (analiz) przez siebie wykonanych a zostających w bezpośrednim związku z praktyką rolniczą, w szczególności z kulturą nasion i uprawą paszy tudzież z technicznym zużytkowaniem płodów surowych tych gałęzi rolnictwa. Dokumenty te, ażeby były ważne, powinny być podpisane przez dyrektora i opatrzone pieczęcią Stacji.

§. 6.

Sposób ogłaszania wyniku naukowego prac Stacji kontroli nad nasionami w Wiedniu oznaczy Ministerstwo rolnictwa.

151.**Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 30. września 1895,**

o ustanowieniu Urzędu podatkowego i sąwodepozytowego w Maryańskich Łaźniach w Czechach.

Na zasadzie Najwyższego postanowienia z dnia 12. maja 1894 ustanawia się w Maryańskich Łaźniach w Czechach Urząd podatkowy i sąwodepozytowy dla gmin istniejącego już Sądu powiatowego tej samej nazwy.

Nowy ten Urząd rozpocząć ma czynności od dnia 1. listopada 1895.

Począwszy od tego terminu, gminy należące do okręgu Sądu powiatowego w Maryańskich Łaźniach, jakoto: 1. Abaszyn, 2. Auszowice z Stanowicami, 3. miasto Mieszow, 4. Habakladrau z Müllestanem, 5. Hohendorf, 6. miasto Maryańskie Łaźnie, 7. Pistau z Dolnym Gramlingiem, Hollowing, Kutttau i Marttau, 8. Rauschenbach, 9. Royau, 10. miasto Sangerberg,, 11. Wilkowice zostaną oddzielone od okręgu Urzędu podatkowego w Teplej Klasterze i przyłączone będą do okręgu Urzędu podatkowego w Maryańskich Łaźniach.

Böhm r. w.

152.**Obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 1. października 1895,**

o nadaniu koncesyi na małą kolej wązko-torową od Grazu do Föllinga, która utrzymywana być ma w ruchu zapomocą elektryczności.

Na zasadzie i w myśl postanowień ustawy o kolejach niższego rzędu z dnia 31. grudnia 1894 (Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895), c. k. Ministerstwo handlu w porozumieniu z interesowanemi c. k. Ministerstwami, tudzież c. i k. wspólnem Ministerstwem wojny nadało Andrzejowi Franzowi, budowniczemu mieskiemu w Grazu, na prośbę onegoż, koncesyą do wybudowania i utrzymywania w ruchu małej kolei wązko-torowej, na której ruch utrzymywany być ma zapomocą elektryczności od punktu, w którym ulica Zinzendorfgasse w Grazu wychodzi z ulicy Glacisstrasse przez ulicę Schubertgasse do Hilmteiche a ztąd na Maria Trost do Föllinga pod następującemi bliżej określonymi warunkami i zastrzeżeniami.

§. 1.

Kolei koncesyonowanej zapewniają się dobrodziejstwa finansowe wyszczególnione w artykule V ustawy na wstępie wzmiankowanej.

Okres przewidzianego w artykule V, lit. d) ustawy powyższej uwolnienia od podatku zarobkowego i dochodowego, jakoteż od wszelkiego nowego podatku rządowego, któryby w przyszłości mocą ustaw został na ich miejsce zaprowadzony, ustanawia się na lat 15, licząc od dnia dzisiejszego.

Gdyby stępel od biletów osobowych miał być zamieniony na opłatę procentową, zastosowane być ma postanowienie artykułu XX, ustępe drugi ustawy przerzeczonej.

§. 2.

Koncesyonaryusz obowiązany jest rozpocząć niezwłocznie budowę kolei na wstępie oznaczonej, skończyć ją najpóźniej w przeciągu jednego roku, licząc od dnia dzisiejszego, gotową kolej oddać na użytek publiczny i utrzymywać w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmią dotrzymania powyższego terminu budowy, dać ma koncesyonaryusz kaucyą w sumie 3000 złotych a to w papierach, w których wolno lokować pieniądze sieroce.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania kaucyą ta uznana być może za przepadłą.

§. 3.

Do wybudowania kolei koncesyonowanej tudzież przynależnych zakładów pobocznych, które uważane być mają za jej istotną część składową, nadaje się koncesyonaryuszowi prawo wywłaszczenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takież samo prawo nadane będzie koncesyonaryuszowi do wybudowania wszelkich kolei podjazdowych, gdyby Rząd ze względu na dobro publiczne uznał potrzebę wybudowania takich kolei.

§. 4.

O ileby do wybudowania kolei koncesyonowanej użyte być miały drogi publiczne, koncesyonaryusz winien postarać się o zezwolenie tych, którzy do utrzymywania owych dróg są obowiązani a względnie Władz lub urzędów, którym według istniejących ustaw służy prawo udzielania pozwolenia do używania drogi.

§. 5.

We względzie budowy kolei koncesyonowanej i ruchu na niej zastosować się powinien koncesyonaryusz do osnowy niniejszego dokumentu koncesyjne-

go i do warunków koncesyjnych technicznych, które Ministerstwo handlu ustanowi, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, mianowicie do ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238) i Porządku ruchu kolei z dnia 16. listopada 1851 (Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852), o ile takowe w myśl postanowień rozdziału B ustawy z dnia 31. grudnia 1894 (Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895) znajdują zastosowanie na małych kolejach, tudzież do ustaw i rozporządzeń, jakieby w przyszłości zostały wydane.

§. 6.

Koncesyonaryusz obowiązany jest dozwalać podoficerom i ordynansom służbę pełniącym bezpłatnego przejazdu koleją koncesyonowaną.

Co do bliższych szczegółów w tym względzie, umówić się należy z właściwą Władzą wojskową.

Koncesyonaryusz zobowiązuje się przy obsadzeniu posad mieć wzgląd na wysłużonych podoficerów armii, marynarki wojennej i obrony krajowej w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 60).

§. 7.

Gdyby z powodu uroczystości, marszów wojska, parad, tudzież w razie budowy kanałów, przewodów rurowych itp. Władze uznały za potrzebne wstrzymanie na pewien czas ruchu na kolei koncesyonowanej, koncesyonaryusz ma poddać się odnośnym zarządzeniom Władz bez jakiegokolwiek roszczenia do wynagrodzenia za stratę poniesioną w skutek czasowego wstrzymania ruchu.

§. 8.

Urzednicy rządowi, funkcyonaryusze i słudzy jadący koleją z polecenia Władz sprawujących nadzór nad zarządem i ruchem kolei żelaznych lub dla zabezpieczenia interesów państwa z powodu koncesyi lub w sprawach podatkowych, gdy się wywiodą certyfikatami urzędowymi, jakie c. k. Ministerstwo handlu dla wylegitymowania się wystawiać im będzie, przewożeni być powinni z pakunkiem podróznym bezpłatnie.

§. 9.

Koncesyonaryusz obowiązany jest przewozić pocztę, tudzież funkcyonaryuszów zarządu pocztowego i telegraficznego wszystkimi pociągami programowymi.

Za te świadczenia, jakoteż za wszelkie inne na rzecz zakładu pocztowego może koncesyonaryusz żądać odpowiedniego wynagrodzenia, które ustanowione będzie drogą ugody.

Korespondencye, tyżące się zarządu kolei, wymieniane między dyrekcją lub zwierzchnością przedsiębiorstwa kolejowego a jej podwładnymi funkcyonaryuszami lub przez tych ostatnich między sobą, mogą być przewożone przez sługi zakładu kolejowego.

§. 10.

Koncesyą nadaje się z obroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl §u 9go, lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne na lat sześćdziesiąt (60), licząc od dnia dzisiejszego, a po upływie tego czasu utraci ona moc swoją.

Rząd może także wyrzec unieważnienie koncesyi przed upływem przerzeczonego czasu, gdyby określone w §fie 2gim zobowiązania pod względem rozpoczęcia i skończenia budowy, tudzież otwarcia ruchu nie były dopełnione, o ile przekroczenie terminu nie da się usprawiedliwić w myśl §fu 11, lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne.

§. 11.

Prawo kaduku na rzecz państwa, ustanowione w §. 8 ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238) nie stosuje się do kolei koncesyonowanej.

§. 12.

Koncesyonaryusz nie jest upoważniony do odstąpienia trzecim osobom utrzymywania ruchu na kolei koncesyonowanej, wyjąwszy, gdyby Rząd wyraźnie na to zezwolił.

§. 13.

Rząd ma prawo przekonywać się, czy budowa kolei i jej urządzenia ruchu są we wszystkich częściach wykonane odpowiednio celowi i trwale, tudzież zarządzić, aby wadom w tym względzie zapobieżono lub takowe usunięto.

§. 14.

Rząd zastrzega sobie, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia dopuszczono się ponownie naruszenia lub zaniedbania obowiązków, w dokumencie koncesyjnym, warunkach koncesyjnych lub ustawami przepisanych, będzie temu zapobiegał środkami odpowiadającymi ustawom, a według okoliczności unieważni koncesyą jeszcze przed upływem czasu, na który została nadana.

153.**Rozporządzenie Ministerstwa
spraw wewnętrznych z dnia
8. października 1895,**

tyczące się przyłączenia części gminy miejscowej Mili w powiecie administracyjnym koprskim leżącej do obrębu policji tryestyńskiej i zaprowadzenia tamże komisaryatu policyjnego powiatowego.

§. 1.

Na mocy Najwyższego postanowienia z dnia 28 czerwca 1895 a względnie na podstawie zasad organizacyi c. k. Władz policyjnych Najwyższem postanowieniem z dnia 10. lipca 1850 zatwierdzonych, przyłącza się oznaczoną w §. 2 niniejszego rozporządzenia część obszaru gminy miejscowej Mili, w powiecie administracyjnym koprskim leżącej, do obrębu policyjnego c. k. Dyrekcyi policji w Tryescie i ustanawia się w Mili c. k. Komisaryat policyjny powiatowy, podlegający w myśl §§. 18 i 19 wzmiankowanych zasad rzeczonyj Dyrekcyi policji.

§. 2.

Obszar w §. 1 wzmiankowany, na którym rozciągać się ma określona w paragrafie następującym działalność urzędowa nowego komisaryatu policyjnego powiatowego a względnie tryestyńskiej Dyrekcyi policji, obejmuje:

- a) gminę podatkową Milę,
- b) część gminy podatkowej Valle Oltra, ograniczoną od północy i od zachodu morzem a od południa drogą gminną prowadzącą od Wybrzeża Miloch aż do rozdroża Św. Brygidy (punktu, w którym stykają się z sobą gminy podatkowe Mila, Monti i Valle Oltra).

§. 3.

Czynności, które od dnia wejścia rozporządzenia niniejszego w wykonanie, przechodzą co do obszaru w §. 2 oznaczonego od Starostwa koprskiego na ustanowiony w Mili Komisaryat policyjny powiatowy a względnie na Dyrekcyą policji w Tryescie, są następujące:

1. utrzymywanie bezpieczeństwa publicznego i spokojności wewnętrznej;
2. policja nad stowarzyszeniami i zgromadzeniami;
3. policja drukowa;
4. sprawy meldunkowe i paszportowe;
5. policja teatralna, tudzież pozwalanie na produkcye i widowiska publiczne;
6. sprawowanie policji nad bronią i amunicją, jakoteż przestrzeganie przepisów policyjnych, tyczących się bezpieczeństwa środków rozsadzających;
7. wydawanie orzeczeń skazujących na wydalenie i odesłanie w myśl ustawy z dnia 27. lipca 1871 (Dz. u. p. Nr. 88) i zarządzanie oddania pod dozór policyjny;
8. prawo karne policyjne w myśl rozporządzenia cesarskiego z dnia 20. kwietnia 1854 (Dz. u. p. Nr. 96) odpowiednio do zakresu działania wyznaczonego w ogóle Władzy policyjnej co do powyższego obszaru;

9 czynności urzędowe policyjne według postanowień ustawy o postępowaniu karnem, co do tych wykroczeń przez Sądy karać się mających, które są w styczności z zakresem działania powyżej w punktach 1 aż do 6 określonym.

§. 4.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia 1. stycznia 1896, w którymto dniu także c. k. Komisaryat policyjny powiatowy w Mili rozpocznie urzędowanie.

Badeni r. w.